

Η εξέγερση του Δεκέμβρη του '08 θα τελειώσει αν εμείς πάψουμε να παραδειγματιζόμαστε απο αυτήν.

Το σάββατο 6 δεκέμβρη 2008, στο κέντρο της Αθήνας (Εξάρχεια) δολοφονείται ο 15χρονος μαθητής Αλέξης Γρηγορόπουλος από σφαίρα του ειδικού φρουρού της Ελληνικής Αστυνομίας Επαμεινώνδα Κορκονέα με τον συνάδελφο του, Βασίλη Σαραλιώτη. Τις επόμενες μέρες, στις περισσότερες πόλεις της χώρας θα ξεσπάσει δυναμική κοινωνική εξέγερση που θα ταραξεί το ελληνικό κράτος, τα κόμματα και τα αφεντικά.

Πέντε χρόνια μετά δεν ξεχνάμε τον Δεκέμβρη. Θυμόμαστε την εξέγερση που σάρωσε ολόκληρη τη χώρα και δεν ξεχνάμε την επίθεση που δέχτηκε απο τους εχθρούς της (κόμματα, media, μπάτσους, πολιτικούς) που προσπάθησαν να κουκουλώσουν την εξεγερτική ορμή, να τη συκοφαντήσουν, να καταπνίξουν τη φωνή όσων βγήκαν **δίκαια** στο δρόμο. Με τόνους χημικών, με συλλήψεις, ξυλοδαρμούς και άλλα τόσα, φάνηκε ξεκάθαρα οτι η εξέγερση του δεκέμβρη αποτέλεσε για το κράτος μια πραγματική απειλή. Απειλή γιατί με αφορμή την δολοφονία του μαθητή Αλέξη, άνθρωποι απο άλλες αφετερίες (μαθητές,μετανάστες,οπαδοί και άλλα περιθωριοποιημένα κομμάτια), βγήκαμε στον δρόμο και ενώσαμε την φωνή μας κάτω απο το σύνθημα: **ΜΠΑΤΣΟΙ, ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ, ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ.** Ενώσαμε το μίσος μας για την αστυνομία, ενώσαμε την οργή μας για την καταπίεση που δεχόμασταν τόσα χρόνια απο τα σχολεία, τις οικογένειες, τις δουλειές και τα αφεντικά μας, απο την κουκουλωμένη με γυαλιστερό περιτύλιγμα πραγματικότητα.

Δεν θα ξεχάσουμε λοιπόν τους μαθητές, που έκλεισαν μαζικά τα σχολεία, βγήκαν στους δρόμους και εκφεντόνισαν πίσω την καταπίεση που δέχονταν απο τα φροντιστήρια, τους καθηγητές και τους γονείς (“κανε οτι σου λέω, σκάσε και διαβασε”). Δεν θα ξεχάσουμε τις πολιορκίες τους στα τοπικά αστυνομικά τμήματα, τις διαδηλώσεις και τι φωνές τους που μαζί με τις φωνές όλων των εξεγερμένων, κάλυπταν τις φωνές αυτών που ούρλιαζαν για “τάξη και ασφάλεια”, που έκλαιγαν βλέποντας τον τόσο σάπιο κόσμο τους να σμπαραλιάζεται εν μιά νυκτι.

Αν κάτι έδειξε ο Δεκέμβρης είναι πως όλοι εμείς οι από τα κάτω αυτής της κοινωνίας μπορούμε να επιστρέψουμε πίσω **λίγη** απο τη βία που δεχόμαστε καθημερινά , αρκεί να πάψει ο καθένας να κοιτάει τον κώλο του. Να συνειδητοποιήσουμε τη συλλογική μας δύναμη θέτοντας εμείς εκείνους τους λόγους για να βρισκόμαστε στους δρόμους, όποτε και όταν το επιλέγουμε. Να σταθούμε ενωμένοι ενάντια στο φόβο που σπέρνουν καθημερινά τα μίντια, οι πολιτικοί, οι εργοδότες μας, οι φασίστες και οι μπάτσοι - που έχουν πάρει τα πάνω τους μετά το 2008...

αντιφασιστικός πυρήνας
Αγ.σοφίας- Νόρμαν

antifa.agsofianorman@gmail.com
agsofianorman.squat.gr

Η εξέγερση του Δεκέμβρη του '08 θα τελειώσει αν εμείς πάψουμε να παραδειγματιζόμαστε απο αυτήν.

Το σάββατο 6 δεκέμβρη 2008, στο κέντρο της Αθήνας (Εξάρχεια) δολοφονείται ο 15χρονος μαθητής Αλέξης Γρηγορόπουλος από σφαίρα του ειδικού φρουρού της Ελληνικής Αστυνομίας Επαμεινώνδα Κορκονέα με τον συνάδελφο του, Βασίλη Σαραλιώτη. Τις επόμενες μέρες, στις περισσότερες πόλεις της χώρας θα ξεσπάσει δυναμική κοινωνική εξέγερση που θα ταραξεί το ελληνικό κράτος, τα κόμματα και τα αφεντικά.

Πέντε χρόνια μετά δεν ξεχνάμε τον Δεκέμβρη. Θυμόμαστε την εξέγερση που σάρωσε ολόκληρη τη χώρα και δεν ξεχνάμε την επίθεση που δέχτηκε απο τους εχθρούς της (κόμματα, media, μπάτσους, πολιτικούς) που προσπάθησαν να κουκουλώσουν την εξεγερτική ορμή, να τη συκοφαντήσουν, να καταπνίξουν τη φωνή όσων βγήκαν **δίκαια** στο δρόμο. Με τόνους χημικών, με συλλήψεις, ξυλοδαρμούς και άλλα τόσα, φάνηκε ξεκάθαρα οτι η εξέγερση του δεκέμβρη αποτέλεσε για το κράτος μια πραγματική απειλή. Απειλή γιατί με αφορμή την δολοφονία του μαθητή Αλέξη, άνθρωποι απο άλλες αφετερίες (μαθητές,μετανάστες,οπαδοί και άλλα περιθωριοποιημένα κομμάτια), βγήκαμε στον δρόμο και ενώσαμε την φωνή μας κάτω απο το σύνθημα: **ΜΠΑΤΣΟΙ, ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ, ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ.** Ενώσαμε το μίσος μας για την αστυνομία, ενώσαμε την οργή μας για την καταπίεση που δεχόμασταν τόσα χρόνια απο τα σχολεία, τις οικογένειες, τις δουλειές και τα αφεντικά μας, απο την κουκουλωμένη με γυαλιστερό περιτύλιγμα πραγματικότητα.

Δεν θα ξεχάσουμε λοιπόν τους μαθητές, που έκλεισαν μαζικά τα σχολεία, βγήκαν στους δρόμους και εκφεντόνισαν πίσω την καταπίεση που δέχονταν απο τα φροντιστήρια, τους καθηγητές και τους γονείς (“κανε οτι σου λέω, σκάσε και διαβασε”). Δεν θα ξεχάσουμε τις πολιορκίες τους στα τοπικά αστυνομικά τμήματα, τις διαδηλώσεις και τι φωνές τους που μαζί με τις φωνές όλων των εξεγερμένων, κάλυπταν τις φωνές αυτών που ούρλιαζαν για “τάξη και ασφάλεια”, που έκλαιγαν βλέποντας τον τόσο σάπιο κόσμο τους να σμπαραλιάζεται εν μιά νυκτι.

Αν κάτι έδειξε ο Δεκέμβρης είναι πως όλοι εμείς οι από τα κάτω αυτής της κοινωνίας μπορούμε να επιστρέψουμε πίσω **λίγη** απο τη βία που δεχόμαστε καθημερινά , αρκεί να πάψει ο καθένας να κοιτάει τον κώλο του. Να συνειδητοποιήσουμε τη συλλογική μας δύναμη θέτοντας εμείς εκείνους τους λόγους για να βρισκόμαστε στους δρόμους, όποτε και όταν το επιλέγουμε. Να σταθούμε ενωμένοι ενάντια στο φόβο που σπέρνουν καθημερινά τα μίντια, οι πολιτικοί, οι εργοδότες μας, οι φασίστες και οι μπάτσοι - που έχουν πάρει τα πάνω τους μετά το 2008...

αντιφασιστικός πυρήνας
Αγ.σοφίας- Νόρμαν

antifa.agsofianorman@gmail.com
agsofianorman.squat.gr

